

terien om Sprøttehold og overhovedet om Slutningsforanstaltninger til en gennemgribende Forandring. Dette har foranlediget Justitsministeriet til at fremskynde Udarbejdelsen af et Udkast til en heel ny Lov angaaende Brand- og Bygningsvæsenet paa Landet.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i dette Udkast bemærkes Følgende.

Til første Capitel.

§ 2.

Medens det er anseet som en Selvfølge, at Tilsynet med Brand- og Bygningsanordningernes Efterlevelse og Udøvelsen af den Dispensationsret, som det maatte findes nødvendigt at indrømme ved Siden af de nye mere omfattende Bestemmelser, fremdeles bør forblive hos Dyrighedsmyndigheden som saadan, er det fundet rettest at overlade Afgjørelsen af de Sager, som ere af oeconomisk Natur eller angaae Omfanget af de Communerne eller enkelte Personer paahvilende Forpligtelser til at holde Sprøtter, Brandredskaber m. m., til de kommunale Autoriteter: Amtsrådene og Sogneforstanderskaberne, hvilket nærmere vil blive berørt ved det 5te Capitel.

§§ 3 og 4.

I Henhold til Forordningen af 26de Marts 1800 er der overalt i Kongeriget ansatte Branddirectører, som deels ere Organer for Brandpolitiet, deels Forretningsførere for den almindelige Brandforsikring for Landet. Disse lønnes deels med faste Gager, som afholdes af bemeldte Brandforsikrings Fond, (sefter Regnskabet til 31te Marts 1855 tilfammen et Beløb af 16,760 Rd.), deels ved Sporler ved foresaldende Taxationer m. m. Paa de fleste Steder ere der i disse Embeder beskiftede særlig dertil udnævnte Embedsmænd, og det er kun paa enkelte Steder, navnlig de små Der, at Branddirectørforretningerne ere henlagte under vedkommende Retsbetjente, der nyde særlig Gage herfor. I Henhold til alleh. Resolution af 17de Decr. 1851 ere de større Branddirectorater ved indtrufne Vacancer blevne deelte i mindre Districter, der besattes med Constituerede.

Da det i Reglen maa ansees for uoverkommeligt for Retsbetjentene ved Siden af de mange forskellige Forretninger, der paahville dem, at føre det stadige og umiddelbare Tilsyn med Brand- og Bygningsvæsenet, som er nødvendigt, er det ikke fortiden paatænkt at gjøre nogen Forandring i denne Henseende, og hvorvel den almindelige Brandforsikring har en betydelig aarlig Udgift til Branddirectørenes Lønning, som væsentligt maa betragtes som Bederlag for deres Forretning for Brandpolitiet og saaledes kunde betragtes som Brandforsikringen uvedkommende, har denne dog middelbar Nytte deraf ved den bedre Control med Brandanordningernes Efterlevelse. Naar Brandforsikringen fremdeles vil afholde denne Udgift, skjønnes der heller ikke fra det Offentliges Side at være Anledning til i denne Henseende at ønske nogen Forandring.

Uagtet den stedsundne Deling af en Deel af de større Branddirectorater har imidlertid Erfaring vist, at det, blandt andet paa Grund af Landets tiltagende Bebyggelse, er vanskeligt og paa sine Steder uoverkommeligt for Branddirecteurerne at foretage de foreskrevne Brandvisitationer saa ofte som nødvendigt, hvilket end mere vil blive Tilfældet herefter, paa Grund af den betydelige Forøgelse i deres Forretninger, som Loven af 4de Marts sidstl. har tilføje, ligesom det paa Grund af deres Districters Udstrækning sævnlig er umuligt for dem betimeligt at møde ved opkommende Ildbrænde.

Skjøndt der overalt i Landsbyerne ere ansatte Brandfogder, have disse dog i Reglen hverken den Sagkyndighed eller den Autoritet, at tilstrækkelig Hjælp kan ventes af dem; og da et skarpet Tilsyn fra Brandpolitikets Side er fundet uomgængelig nødvendigt, er det anseet rettest som et Mellemled mellem Branddirectøren og Brandfogderne at ansætte særlige Bestillingsmænd, Brandinspektører, paa samme Maade, som alt fortiden finder Sted i gamle Kjøbenhavns Amt, hvor denne Indretning har vist sig særdeles hensigtsmæssig. De nævnte Mænd maatte da i det Offentliges Interesse overtage sig denne Bestilling som et borgerligt Ombud uden nogen Løn, med mindre vedkommende Amtsråd